

Arrest

nr. 176 351 van 14 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 22 juli 2015 België is binnengekomen samen met zijn vader A.A.M., diende op 22 juli 2015 een asielaanvraag in. Zijn broer A.A.A.A. heeft op 3 juli 2015 een asielaanvraag ingediend, die na het arrest nummer 169 451 van 9 juni 2016 van de Raad opnieuw door de Commissaris-generaal diende te worden onderzocht. Ter zitting blijkt dat verzoekers broer vorige week werd erkend als vluchteling, waarbij de Commissaris-generaal opmerkt dat dit om eigen motieven gaat.

1.2. Op 29 januari 2016 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus in hoofde van de vader van verzoeker.

1.3. Op 4 april 2016 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoeker. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 4 april 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 22/07/2015

Overdracht CGVS: 19/10/2015

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 23 maart 2016 van 10u08 tot 13u35. U werd tijdens dit gehoor bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, meester Dhondt, was gedurende heel dit gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger van Arabische afkomst. U bent geboren in de stad Nasiriya (provincie Thi-Qar). Daar woonde u tot 2007 of 2008. Daarna woonde u bij uw oudere broer in de stad Karbala (provincie Karbala). In oktober 2014 startte u uw studies aan de universiteit van Bagdad. Tijdens het academiejaar 2014-2015 verbleef u op de universiteitscampus in de wijk Zafaraniya in Bagdad. In de weekends zocht u uw ouders in Karbala op. U bent soenitisch moslim.

In 2011 kreeg uw vader, A. A. M. (...), die toen nog in Nasiriya woonde en werkte, problemen met het Mehdileger, omdat hij goederen vervoerd had voor de Amerikanen. Dat zette uw familie ertoe aan om in 2011 te verhuizen naar Al-Rifaa (provincie Thi-Qar). In 2012 vestigde uw familie zich in Karbala, omdat uw vader in Al-Rifaa moeilijk werk vond.

In april of mei 2015 kreeg uw vader de eis van een zekere functionaris Abu Suha om een factuur te vervalsen, zodat deze Abu Suha een grote som geld in eigen zak kon steken. Uw vader heeft dat geweigerd. Hij werd door Abu Suha bedreigd. Half mei 2015 werd uw ouderlijk huis in Karbala beschadigd door een ontploffing. U en uw vader denken dat Abu Suha en zijn kompanen hierachter zaten. Uw vader werd daarna immers opnieuw benaderd met dezelfde eis. Opnieuw weigerde uw vader aan frauduleuze zaakjes mee te werken. Eind mei werd er brand gesticht in uw vaders atelier. Ook dat zou de schuld zijn van deze Abu Suha. Naar aanleiding van deze brand verhuisde uw familie op 1 juni 2016 naar de wijk Zafaraniya in Bagdad, waar uw vader een huis huurde. Uw familie werd in Bagdad echter niet met rust gelaten. Op een dag speelde uw broertje Hassan buiten met buurtkinderen, toen onbekenden de kinderen vroegen naar mensen die recentelijk waren aangekomen in de buurt. De kinderen zouden daarbij Hassan aangewezen hebben. Uw vader had ook van een collega vernomen dat Abu Suha op de hoogte was van zijn verhuis naar Bagdad.

Deze problemen deden u uw land verlaten. Op 27 juni 2016 bent u samen met uw vader per vliegtuig vanuit Bagdad naar Turkije gereisd. Van daaruit reisde u op illegale wijze verder tot in België. U kwam aan op 21 juli 2015. De dag erna vroeg u asiel aan. Bij een terugkeer naar Irak vreest u vermoord te worden door Abu Suha of zijn kompanen. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, afgegeven op 22 november 2007, uw kaart van de universiteitscampus, geldig tot 1 oktober 2017, uw studentenkaart voor het academiejaar 2014-2015, uw rijbewijs, afgegeven op 5 april 2014, uw nationaliteitsbewijs, afgegeven op 25 juni 2008, uw toegangkaart tot het examen van het derde middelbaar, zonder afgiftedatum, uw puntenlijst van uw eerste jaar op de universiteit, voor het academiejaar 2014-2015, een verzendbewijs van DHL, met datum 10 september 2015, een kopie van uw vaders identiteitskaart, een kopie van uw vaders nationaliteitsbewijs, een kopie van uw vaders woonstkaart, een kopie van uw moeders identiteitskaart, een kopie van uw moeders nationaliteitsbewijs, foto's van het vernielde atelier van uw vader, een attest over de verhuis van uw vader naar Karbala, afgegeven op 4 december 2012, het contract van het huis van uw vader in Bagdad, afgegeven op 1 juni 2015, en het attest dat de brandweer opstelde naar aanleiding van de brand in uw vaders atelier, afgegeven op 30 mei 2015.

Uw broer, A. A. A. (...), was al eerder om andere redenen uit Irak vertrokken. Hij heeft op 3 juli 2015 asiel aangevraagd in België. Op 22 februari 2016 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het dossier van uw broer. Uw broer diende een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingebetwistingen. Er is nog geen arrest gevelde in zijn zaak.

Uw vader is intussen door het CGVS als vluchteling erkend op 29 januari 2016.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om

zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Om te beginnen rijzen er sterke twijfels bij uw beweringen over uw verblijfplaatsen. U verklaart dat omstreeks 2007 of zelfs iets eerder naar Karbala verhuisde (CGVS, p. 6), wat niet strookt met uw bewering van bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), toen u stelde dat u in 2008 naar Karbala verhuisde (DVZ, punt 10). Daarop gewezen, zegt u dat u niet zeker was van de exacte datum, maar dat het in de periode 2007-2008 moet geweest zijn (CGVS, p. 6), wat nog niet uitklaart waarom u op het CGVS over "2007 of zelfs nog daarvoor" sprak. Deze tegenstrijdigheid is niet op afdoende wijze uitgeklaard. Dat tast de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw verblijfplaatsen aan.

U stelt nog dat u tot oktober 2014 in de stad Karbala woonde (CGVS, p. 8). U hebt het CGVS echter niet overtuigd van deze bewering. Gevraagd naar incidenten die in 2013 plaatsgevonden hebben, noemt u een explosie in het centrum van de stad, en nog een andere explosie in de buurt van de belastingdienst (CGVS, p. 13). Meer kan u niet vertellen over deze explosies (CGVS, p. 13). U kan evenmin aangeven wanneer deze explosies plaatsgevonden hebben. U geeft aan dat er geen reden is om dergelijke data te onthouden en dat u zich niet aan dit soort vragen verwacht had (CGVS, p. 13), wat niet uitklaart hoe het komt dat u geen tijdsaanduiding kan geven bij de incidenten die u zich zegt te herinneren. U voegt nog toe dat er in Irak veel aanslagen en explosies gebeuren (CGVS, p. 13). In Karbala vinden echter niet erg veel aanslagen plaats. In die zin vormen ze een manifeste afwijking op de alledaagsheid. Redelijkervijze mag dus verwacht worden dat u, die op dat moment daar beweerde te zijn, deze incidenten in de tijd zou weten te situeren. Daarop gewezen, zegt u alleen dat u dat niet kan. U weet alleen dat er twee aanslagen gebeurd zouden zijn (CGVS, p. 14). Dat u niet meer weet te vertellen over de aanslagen die Karbala deden opschrikken in 2013, tast de geloofwaardigheid van uw bewering dat u in die periode in Karbala was op ernstige wijze aan. Uit de informatie die op het CGVS beschikbaar is blijkt immers dat er in 2013 enkele aanslagen op sjiitische doelwitten in Karbala waren, waarbij 48 doden te betreuren vielen.

Nog bent u niet op de hoogte van de avondklok die in de zomer van 2014 ingesteld werd in Karbala (CGVS, p. 13). Ook dat doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat u tot oktober 2014 in Karbala woonde.

Daarbij komt dat er twijfels rijzen bij uw bewering dat u van oktober 2014 tot juni 2015 in de wijk Zafaraniya in Bagdad woonde. U kan immers ook nauwelijks informatie verschaffen over deze regio. U stelt dat er geen vluchtelingen of ontheemden waren in Zafaraniya (CGVS, p. 9), terwijl uit de informatie die op het CGVS beschikbaar is blijkt dat er in Zafaraniya vluchtelingen werden opgevangen. Gevraagd naar incidenten en aanslagen in Zafaraniya kan u er geen enkele noemen. U zou enkel knallen hebben gehoord naar aanleiding van een succesvolle voetbalwedstrijd (CGVS, p. 10). Wanneer daarbij opgemerkt wordt dat u toch iets vernomen moet hebben over incidenten in uw buurt, zegt u alleen dat de militie Saraya al-Salam in die buurt aanwezig is. Zij zouden ervoor zorgen dat er geen problemen waren in die wijk (CGVS, p. 10). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er in de periode oktober 2014-juni 2015 verschillende incidenten en aanslagen hebben plaatsgevonden in Zafaraniya. Dat u daar helemaal niets over hebt gehoord, doet afbreuk aan uw bewering dat u er in die periode aanwezig was.

De geloofwaardigheidsproblemen bij uw beweringen over uw verblijf in Zafaraniya worden nog vergroot doordat u niet weet of er in de periode dat u beweert in Zafaraniya te hebben verbleven nog een avondklok was in Bagdad of niet. U stelt dat deze werd ingesteld naar aanleiding van bepaalde incidenten (CGVS, p. 9). Wanneer u erop gewezen wordt dat in begin van het academiejaar 2014-2015 de avondklok dagelijkse kost was in Bagdad, moet u toegeven dat u het niet weet (CGVS, p. 9). U weet ook niets over de afschaffing van de avondklok in Bagdad (CGVS, p. 9), terwijl het opheffen van deze avondklok, uitbundig gevierd werd in Bagdad. Dat u, zelfs al verliet u de universiteitscampus nooit na elf uur 's avonds, daar helemaal niets over vernomen hebt (CGVS, p. 9), tast de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw verblijfplaatsen opnieuw aan.

Ook over de verblijfplaatsen van uw familie legt u geen aannemelijke verklaringen af. Zo verklaart u op het CGVS dat uw moeder en uw jongste broer Hassan na uw vertrek naar Karbala teruggekeerd zijn vanuit Bagdad (CGVS, p. 10). Om een meer precieze tijdsaanduiding gevraagd, stelt u dat uw oom van moederskant hen meenam naar Karbala na uw vertrek naar Turkije (CGVS, p. 9). Gevraagd wanneer u vernomen hebt over deze verhuis, zegt u plots dat uw moeder en broer al enkele dagen voor uw vertrek uit Irak naar Karbala terugkeerden (CGVS, p. 10). Gewezen op deze tegenstrijdigheid, herhaalt u dat uw moeder en broer al voor uw vertrek naar Turkije naar Karbala terugkeerden (CGVS, p. 10), zonder enige toevoeging die deze tegenstrijdigheid kan uitklaren. Bovendien zijn uw verklaringen van op het CGVS strijdig met de bewering die u deed bij de DVZ, toen u stelde dat uw moeder en uw broer Hassan nog steeds in Bagdad verbleven (DVZ, punt 13, punt 17). Deze tegenstrijdigheden tasten de geloofwaardigheid van uw beweringen aan.

Al bij al kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u tot oktober 2014 in Karbala was, noch aan uw bewering dat u van oktober 2014 tot eind juni 2015 in Zafaraniya in Bagdad woonde.

U stelt ook dat uw vader vanaf april 2015 problemen kende met een zeker Abu Suha. Daardoor zou ook uw leven in gevaar zijn (CGVS, p. 15, p. 16). Ook uw verklaringen hierover zijn echter niet geloofwaardig. Om te beginnen bleek dat u bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de DVZ nauwelijks iets wist te vertellen over uw vaders problemen. Zo stelde u dat u niet wist welke problemen uw vader had, of met wie. U stelde eveneens dat u de ware toedracht van uw vaders problemen u onbekend was (vragenlijst CGVS, vraag 5). U verklaarde nog dat ook uw leven in gevaar was omwille van uw vaders problemen (vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat u uw land ontvlucht bent zonder evenwel te weten omwille van welke problemen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Tijdens uw gehoor op het CGVS weet u wel meer te vertellen over uw vaders problemen. Zo verklaart u dat uw vader problemen had met een zekere Abu Suha, een overheidsambtenaar, omdat uw vader geen factuur wilde vervalsen in diens voordeel (CGVS, p. 16). Bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de DVZ verklaarde u echter eerst dat uw vader problemen had met de Iraakse overheid, om later te stellen dat uw vader door onbekenden bedreigd werd (vragenlijst CGVS, vraag 5). Wanneer u erop gewezen wordt dat u en uw vader toch goed schenen te weten wie er problemen veroorzaakte, en dat het dus geen onbekende was, zegt u dat u die persoon niet persoonlijk kent. U zou wel weten hoe hij heet en wie hij is (CGVS, p. 16). Dat is echter een zwak antwoord dat niet kan uitklaren waarom u bij de DVZ stelde dat uw vader door onbekenden bedreigd werd. Deze tegenstrijdigheid tast de geloofwaardigheid van uw beweringen aan.

Ondanks het feit dat u zich voor het gehoor op het CGVS beter hebt geïnformeerd over uw vaders problemen dan voor de registratie van uw asielaanvraag bij de DVZ, moet opgemerkt worden dat uw kennis van uw vaders problemen erg oppervlakkig blijft. Gevraagd om van in begin in detail over de problemen te vertellen, zegt u, over de problemen van uw vader in Karbala, enkel dat uw vaders atelier verbrand is en dat uw vader daarna naar Bagdad verhuisde (CGVS, p. 15). Dit kan bezwaarlijk als een gedetailleerd relaas beschouwd worden. Gevraagd om in detail over uw vaders problemen in Karbala te vertellen, zegt u dat uw vader weigerde een factuur te vervalsen, waarna er een aanslag op uw huis gebeurd was. Daarna zou men uw vader opnieuw gevraagd hebben om mee te werken. Na uw vaders tweede weigering zou zijn atelier in brand gestoken zijn (CGVS, p. 16). Uw relaas beperkt zich opnieuw tot een opsomming van incidenten. U geeft geen enkel detail over deze gebeurtenissen. Voorts blijkt dat u niet gedetailleerd kan aangeven wanneer de genoemde incidenten plaatsvonden (CGVS, p. 17). U kan evenmin in detail over de waarschuwingen vertellen die uw vader zou hebben gekregen na zijn eerste weigering (CGVS, p. 18). Gevraagd om in detail over de aanslag op uw huis te vertellen, zegt u enkel dat ze naar uw huis zijn gekomen, een aanslag hebben gedaan, en weer weggegaan zijn (CGVS, p. 18). Hoewel uw familie tijdens de aanslag thuis zou zijn geweest, kan u niet vertellen hoe uw familie deze aanslag beleefd heeft. Uw enige opmerking hierover is dat ze geroepen zouden hebben (CGVS, p. 18). Nog blijkt dat u zich niet terdege geïnformeerd hebt bij uw vader over deze aanslag. Niet alleen weet u de precieze datum niet te noemen (CGVS, p. 17), ook beweert u dat de aanslag op uw huis in de namiddag gebeurde (CGVS, p. 18), terwijl uw vader de aanslag 's nachts situeerde (gehoorverslag vader CGVS, p. 6).

Ook over de brand in uw vaders atelier zijn uw verklaringen ontoereikend. Gevraagd om hierover in detail te vertellen, geeft u het voorbeeld van iets dat in uw afwezigheid gebeurde, en vraagt u zich af hoe men details kan weten (CGVS, p. 19). Dit antwoord getuigt niet van medewerking met het CGVS. Er wordt u gevraagd wat uw vader u verteld heeft over deze brand. U stelt dat uw vader van burens hoorde dat zijn atelier in brand gestoken was. Hij zou ter plaatse gegaan zijn, een bloeddrukprobleem hebben gekregen, en opgenomen zijn in het ziekenhuis (CGVS, p. 19). Gevraagd wat er daarna gebeurde, zegt u dat uw vader zijn zaken regelde en naar Bagdad verhuisde (CGVS, p. 19), zonder evenwel te vermelden dat de brandweer in die periode een rapport opmaakte en dat uw vader nog naar de politie stapte (gehoorverslag vader CGVS, p. 6-7). Wanneer de politie ter sprake gebracht wordt, weet u wel dat uw vader klacht indiende naar aanleiding van de brand. U weet echter niet of uw vader ook na de aanslag op uw huis de politie contacteerde (CGVS, p. 19).

Al bij al moet het CGVS opmerken dat u zich niet op afdoende wijze geïnformeerd hebt over uw vaders problemen. Nochtans hebt u daar wel de kans toe gehad. U beweert immers dat u introk bij uw familie toen zij op 1 juni 2015 in Bagdad kwamen wonen. U bent bij hen gebleven tot uw vertrek uit Irak op 27 juni 2015 (CGVS, p. 6, p. 13). U bent gedurende heel de reis samen gebleven met uw vader (CGVS, p. 13), en tot voor kort woonden jullie in hetzelfde opvangcentrum (CGVS, p. 2, p. 17). Wanneer u hierop gewezen wordt, zegt u dat uw vader een bejaarde man is met diabetes, en dat u hem niet van streek wil maken (CGVS, p. 17). Hoe moeilijk het onderwerp ook, het feit dat uw vader een zekere leeftijd heeft bereikt en dat hij suikerpatiënt is, ontslaat u niet van de plicht om u te informeren over uw vaders problemen, aangezien deze volgens u de redenen van uw vertrek uit Irak zijn (CGVS, p. 15). Dat u zich toch niet voldoende geïnformeerd hebt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat u,

naar aanleiding van de problemen van uw vader, een gegronde vrees voor vervolging zou moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

U spreekt wel over een incident dat plaatsgevonden zou hebben in Bagdad, en waaruit zou blijken dat ook uw leven in gevaar was omwille van uw vaders problemen met Abu Suha. Zo stelt u dat uw broer Hassan buiten aan het voetballen was, toen mensen aan de spelende kinderen kwamen vragen of er recentelijk een familie uit Karbala naar deze regio gekomen was. Ze zouden specifiek verwezen hebben naar een oudere zoon die op de universiteit studeerde. Gelukkig zouden de kinderen beweerd hebben niet zo'n familie te kennen (CGVS, p. 16). Uw verklaringen over dit incident stroken echter niet met die van uw vader. Uw vader vermeldde niet dat er naar een oudere zoon die aan de universiteit studeerde gevraagd werd. Bovendien zouden de kinderen wel naar Hassan verwezen hebben, omdat hij recentelijk vanuit Karbala naar Bagdad verhuisd was (gehoorverslag vader CG VS, p. 7). Met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, houdt u vast aan uw beweringen, zonder de tegenstrijdigheid uit te klaren (CGVS, p. 16). Dat doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweringen over dit incident, en bijgevolg aan de vrees die of het risico in uwen hoofde dat u wil verbinden aan uw vaders problemen. Samenvattend moet gesteld worden dat u geenszins aannemelijk hebt gemaakt dat uit de eventuele problemen van uw vader een in uwen hoofde een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade afgeleid kan worden. Integendeel, u blijkt niet goed op de hoogte van de ware toedracht van uw vaders problemen, en hierboven bleek reeds dat u niet verbleef op de plaatsen waar u zei te verblijven voorafgaand aan en in de periode van uw vaders problemen. U werd tijdens het gehoor op het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 1). Wanneer uw kennis over uw verblijfplaatsen ontoereikend of foutief bleek, werd u daarop gewezen tijdens het gehoor (CGVS, p. 9, p. 10, p. 13, p. 14). U klaarde deze elementen echter niet op afdoende wijze uit. Er moet geconcludeerd worden dat u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk hebt verbleven. U biedt geen correct zicht op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie. Bijgevolg maakt u geen nood aan bescherming aannemelijk.

Volledigheidshalve moet opgemerkt worden dat ook aan de problemen die uw vader in 2011 meemaakte geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uwen hoofde afgeleid kan worden. U zegt immers zelf dat u in die periode niet bij uw ouders woonde (CGVS, p. 6). Bovendien hebt u zelf persoonlijk nooit enig probleem gekend in Irak (CGVS, p. 8, p. 15). U maakt bijgevolg geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Om te beginnen moet opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Irak gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen. Uw identiteitsdocumenten en de kopieën van de identiteitsdocumenten van uw ouders hebben geen betrekking op uw recente verblijfplaatsen, noch op uw asielrelaas. Over de documenten die u neerlegt om uw verklaringen over uw universitaire studies te ondersteunen en over uw rijbewijs moet gesteld worden dat ook dergelijke documenten gemakkelijk op frauduleuze wijze te verkrijgen zijn. Ze zijn onvoldoende bewijskrachtig om op te wegen tegen de hierboven gedane vaststellingen. Over uw de foto's van uw vaders atelier moet gesteld worden dat uit deze foto's niet af te leiden valt wanneer, op welke manier of om welke redenen het atelier vernield is. Het contract van het huis in Bagdad geeft evenmin aan om welke reden uw vader zich daar een woonplaats verschafte. Over het attest van de brandweer moet eveneens gesteld worden dat zulk document gemakkelijk op illegale manier verkregen kan worden. Bovendien kan het hoogstens aantonen dat uw vaders atelier in brand gestoken werd, maar toont het geenszins aan door wie of waarom, of dat er, omwille van die brand, een vrees of risico in uwen hoofde zou bestaan. Het attest over de verhuis van uw vader in 2012 kan enkel uw verklaringen over het plaatsvinden van deze verhuis ondersteunen. Deze worden hier niet betwist. Het verzendbewijs van DHL ondersteunt uw verklaring dat u post ontving vanuit Irak. Ook dat staat hier niet ter discussie. De informatie waarop het CGVS zich baseert is aan uw administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van volgende bepalingen:

“

- artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna "Vluchtelingenconventie") en de artikelen 48/3 t.e.m. 48/7 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet")
- artikel 3 juncto artikel 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM")
- artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming. (hierna "Kwalificatierichtlijn")
- en de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur”.

Hij betwist onder meer de motivering van de bestreden beslissing als volgt:

“Verwerende partij uit sterke twijfels over verzoekers verblijfplaatsen omdat verzoeker op het gehoor stelt in 2007 naar Karbala verhuisd te zijn terwijl hij op het DVZ gehoor zou vermeld hebben in 2008 naar Karbala verhuisd te zijn.

De vraag stelt zich naar de accuraatheid van de gegevens opgetekend op het DVZ gehoor, gelet op het feit dat er genoteerd werd dat verzoeker slechts zijn eerste jaar middelbaar had afgemaakt, terwijl hij een student was aan de universiteit van Baghdad. Verzoeker merkte in het begin van het gehoor op het CGVS ook op dat niet al zijn verklaringen werden voorgelezen aan hem. Dat lijkt ook aannemelijk gezien op zijn minst één van die verklaringen, die met betrekking tot zijn opleidingsniveau, manifest fout is. Verzoekers bewering, dat het gehoorverslag niet volledig werd voorgelezen lijkt dan ook te kloppen. Indien het wel volledig werd voorgelezen had hij die fout er wel uit kunnen halen. Er staan ook nog andere fouten in het DVZ gehoorverslag. Zo werd de provincie Thi-Qar, of Dhikar, tot Ziqnar verbasterd bij DVZ.

Daarenboven gaat het om een verschil van een jaar, en dit voor een verblijfplaats van meer dan 8 jaar geleden. Verzoeker begrijpt niet hoe dit kan dienen om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen in twijfel te trekken. Verzoeker meent dat het hoegenaamd niet uitzonderlijk, of zelfs maar opmerkelijk is, dat er een verschil van een jaartal is tussen beide verklaringen. Het verschil tussen een jaartal hoeft zelfs geen jaar verschil in te houden, maar kan nog onbeduidender zijn en zelfs maar een maand of een week verschil inhouden, indien het verschil zich bevindt tussen een datering in december 2007 en januari 2008 bijvoorbeeld. Daarenboven kan verzoeker wel de verhuis dateren door het te verbinden met de reden ertoe, zijn examen 3^e middelbaar.

Verwerende partij meent verder dat verzoekers verblijf in Karbala tot oktober 2014 niet geloofwaardig is. De reden die gegeven wordt is dat verzoeker, gevraagd naar incidenten in 2013 in Karbala, een explosie in het centrum opgeeft en een explosie in de buurt van de belastingsdienst, maar daar verder weinig over weet te vertellen en de exacte datum niet kan geven.

Verwerende partij meent dat dit niet geloofwaardig is, gezien er zo weinig aanslagen gebeuren in Karbala. Verwerende partij motiveert niet wat verzoeker dan precies van essentiële informatie had moeten hebben over incidenten in Karbala in 2013, behalve het feit dat het om twee aanslagen ging, het jaartal, en waar die aanslagen precies plaatsvonden. Verwerende partij vermeldt enkel dat er in 2013 "enkele" aanslagen waren op sjiiitische doelwitten, en dat er 48 doden waren.

Er is in geen administratief dossier geen informatie terug te vinden over incidenten in Karbala in 2013. Er wordt noch in de COI Focus van 3 maart 2015 over de toestand van soennieten in Zuid-Irak naar verwezen, noch in de COI Focus van 24 december 2015 voor de veiligheidssituatie in Zuid-Irak.

Opnieuw valt het echt moeilijk te begrijpen voor verzoeker hoe dit ertoe kan leiden dat de geloofwaardigheid van zijn verblijf in Karbala op "ernstige" wijze aangetast wordt.

Er werd geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker de naam van de soennietische moskee in Karbala kent, en de soennietische plaatsen in en rond Karbala kan opsommen, en dat hij het directoraat voor nationaliteit en paspoorten weet zijn,

Ten slotte wijst verwerende partij op de avondklok die in Karbala werd ingevoerd in de zomer van 2014 waar verzoeker geen weet van zou hebben. Ten eerste kan dit hoogstens twijfels doen rijzen over

verzoekers verblijf in Karbala tussen het invoeren van de avondklok en de opheffing ervan. Alleen is dit onmogelijk, omdat verwerende partij geen enkele info heeft of toevoegt over het opheffen van de avondklok. Niet alleen betreft het geen essentiële periode, op grond van de terug te vinden informatie in het administratief dossier kan niet worden uitgesloten dat de avondklok maar een dag van kracht was. Ten tweede geeft verwerende partij geen enkele informatie over die avondklok, voor welke wijken die gold en voor welke uren. Het betreft nochtans essentiële informatie om te kunnen oordelen wat het effect op verzoeker had moeten zijn van die avondklok, en of hij het al dan niet had moeten weten, en dus of hij die bewuste periode in Karbala was of niet. Verzoeker stelt dat er in zijn wijk geen avondklok was. Verwerende partij levert geen informatie waaruit blijkt dat dit niet zou kloppen.

Verwerende partij betwijfelt vervolgens of verzoeker van oktober 2014 tot juni 2015 in Baghdad, Al-Zafraniyah, gewoond heeft.

Verwerende partij meent dat verzoeker nauwelijks informatie kan geven over Zafraniyah. Zo weet verzoeker niet of er vluchtelingen werden opgevangen in Zafraniyah, kan hij erg weinig vertellen over incidenten in de wijk, hoewel er volgens verwerende partij verschillende incidenten waren, en weet verzoeker erg weinig over de avondklok in Baghdad te vertellen die dat academiejaar werd afgeschaft.

Verwerende partij lijkt geen onderscheid te maken tussen de informatie die men mag verwachten van iemand die in Al-Zafraniyah gewoond heeft, en iemand die er slechts een academiejaar in de week verbleef op de campus.

De voorbeelden van de incidenten die verwerende partij geeft in het administratief dossier zijn allemaal incidenten die in het weekend plaatsvonden, en niet tijdens de week, dus niet toen verzoeker er verbleef. Als campusstudent leef je ook niet in de wijk, de campus ligt niet in de woonwijken zelf en is er van geïsoleerd. De vraag stelt zich of verwerende partij wel voldoende rekening heeft gehouden met verzoekers reële situatie. Een campus is een autonome plaats, een eiland in de wijk, met eigen bewaking, eigen regels, en een eigen avondklok, om 23h.

Verzoeker heeft zich niet tussen de lessen door in Baghdad begeven voor kleine uitstapjes, en gelet op de veiligheidssituatie is dat hoegenaamd niet verwonderlijk. Er zijn ook geen incidenten gekend op de campus zelf, of die de universiteit zelf raakten.

Wat laat verwerende partij toe op basis van deze informatie te twijfelen aan verzoekers verblijf in Baghdad. Waarom werden er geen relevante op zijn persoon toepasbare vragen gesteld, bijvoorbeeld over de campus, over het beleid van de universiteit van Baghdad, wie de voorzitter is, welke vakgroepen er zijn, welke lesgevers, hoe de campus er uit ziet, ... Dat zijn vragen die ten minste toelaten de daadwerkelijkheid van zijn verblijf daar na te gaan.

De avondklok was volgens het administratief dossier van kracht van middernacht tot 5 uur 's morgens. Zoals verzoeker stelt diende hij om 23u binnen te zijn op de campus. Hij heeft geen enkel verband met die avondklok en die betekende, objectief gezien, niets voor hem.

Verzoeker pendelde en ging elk weekend thuis doorbrengen. De incidenten die plaatsvonden in Zafaraniya gebeurden voornamelijk op zaterdag. Het eerst bericht in het administratief dossier dateert van 8 november 2014, een zaterdag. Het tweede document vermeldt een incident op zaterdagmorgen 24 januari 2015. Het derde document vermeldt eveneens een incident op zaterdag 24 januari 2015. Het vierde document vermeldt eveneens een incident op zaterdag 24 januari 2015. Een vijfde document van 31 januari 2015 vermeldt een aanval op zaterdagmorgen.

Er is één incident dat niet naar een zaterdag verwijst, en dat is het zesde document dat melding maakt van het vinden van een lijk op 1 december 2014. Het gaat om een enkele man die gestorven is aan schotwonden. Ten eerste is het waarschijnlijk als hij op maandag 1 december 2014 wordt gevonden, dat hij in het weekend ervoor werd neergekogeld, en ten tweede is er geen aanwijzing waarom verzoeker van een enkel slachtoffer op de hoogte had moeten zijn.

In het administratief dossier bevindt zich geen enkele informatie over de campus in Zafaraniya, de ligging in de wijk, de werking ervan, ... Er werd geen enkel element toegevoegd dat toelaat te onderzoeken op welke wijze de campus zich in de wijk bevindt. Om de vraag te kunnen beantwoorden of verzoeker van bepaalde incidenten op de hoogte moest zijn moet men kunnen verifiëren hoe de campus ligt in de wijk en of het echt deel uitmaakt van de wijk of niet. Zonder die informatie kan men niet beoordelen of verzoeker op de hoogte had moeten zijn van die aanslagen of niet. Dan is het wel noodzakelijk dat er ook naar incidenten verwezen kan worden die niet in verzoekers afwezigheid plaatsvonden.

De motieven van verwerende partij volstaan absoluut niet en laten niet toe dat er getwijfeld wordt aan verzoekers geloofwaardigheid op zich, en de geloofwaardigheid van zijn verblijf in Karbala en Baghdad in het bijzonder. Verwerende partij steunt zich op een louter subjectieve beoordeling van de geloofwaardigheid hiervan, en maakt die beoordeling niet aan de hand van pertinente criteria. Meer zelfs, de vragen die er echt toe doen en die toelaten te testen of verzoeker effectief in Baghdad was werden niet gesteld. Daarbij is de informatie die toegevoegd werd aan het administratief dossier vaag, ongedetailleerd en weinig pertinent."

Hij gaat in op de beoordeling van de geloofwaardigheid aan de hand van UNCHR's "*Beyond Proof. Credibility Assessment in EU Asylum Systems*" van mei 2013 (verzoekschrift, stuk 2).

Hij acht de vraag in welke mate hij op de hoogte is van de problemen van zijn vader niet pertinent. Zijn vader werd erkend als vluchteling en er werd geoordeeld dat zijn vrees voor vervolging gegrond is. De enige vraag die ertoe doet is of verzoeker geviseerd zou kunnen worden door de belagers van zijn vader en zelf ook het slachtoffer zou kunnen worden van de vervolging en wijst op de hardnekkigheid ervan. Dit element werd door de Commissaris-generaal niet onderzocht aangezien hij zich beperkt tot een toetsing van de geloofwaardigheid van verzoekers vrees aan de hand van de vraag of verzoeker zich voldoende heeft geïnformeerd over zijn vader zijn problemen.

2.1.2. In een aanvullende nota van 19 september 2016 legt verzoeker kopieën neer van onder meer een woonstatustest, foto's en een kopie van zijn paspoort neer, naast andere documenten die zich reeds in het administratief dossier bevinden, ter staving van zijn studies en zijn verblijf in Karbala en Bagdad. De documenten worden neergelegd ter zitting.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale bepalingen, nationale bepalingen en algemene beginselen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

2.3. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij vervolging vreest die overeenstemt met de vrees voor vervolging van zijn vader. Gelet op de erkenning van zijn vader en na de lezing van het administratief dossier is de Raad van oordeel dat de overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing geenszins doorslaggevend zijn om de geloofwaardigheid van de door verzoeker uiteengezette asielmotieven volledig te ondermijnen. De opmerkingen in verband met verzoekers verblijfsplaats zijn *in casu* niet redelijk aangezien verzoeker op het ogenblik dat hij naar Karbala verhuisde geen 16 jaar was, zodat de referentie naar de jaren 2007-2008 of 2007 of zelfs iets vroeger op zich niet problematisch is, niet in het minst wanneer verzoeker nadien de periode kan verbinden met zijn schoolloopbaan en de tewerkstelling van zijn oudste broer M. in Bagdad (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 6-7). Bovendien maakt verzoeker aannemelijk dat hij in de stad Karbala heeft gewoond aan de hand van zijn verklaringen over zijn woonplaats, zijn school en zijn directe omgeving, die hij ter zitting nogmaals bevestigt. Deze vaststelling maakt dat de argumentatie dat verzoeker zijn verblijf in Karbala niet aannemelijk maakt, omdat hij onvoldoende op de hoogte is van een avondklok in Karbala op 2 juli 2015 en het aantal incidenten en de tijdsaanduiding van deze incidenten, zinledig. De Raad stelt verder vast dat verzoeker slechts het academiejaar 2014-2015 in Bagdad heeft verbleven, dat hij tijdens zijn eerste jaar de campus en het internaat bijna nooit verliet, gelet op de precare veiligheidssituatie in Bagdad, zodat de afgelegde verklaringen van verzoeker samen met de voorgelegde documenten zijn verblijf in Zafaraniya voldoende aannemelijk maken (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 8-9). Gelet op bovenstaande vaststellingen ondermijnt het afleggen van tegenstrijdige verklaringen over de al dan niet terugkeer naar Karbala van zijn moeder en zijn jongste broer H. en het tijdstip ervan de algemene geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen niet. Dat hij niet tot in de details op de hoogte blijkt te zijn van de problemen die zijn vader heeft, leidt naar het oordeel van de Raad op zich niet tot het besluit dat verzoekers vrees niet reëel zou zijn. Verzoeker is samen met zijn vader op de vlucht gegaan onmiddellijk nadat duidelijk werd dat zij ook in Bagdad werden geviseerd. Verzoekers verklaringen zijn coherent en plausibel, worden ondersteund door documenten en worden niet ontkracht door de landeninformatie die in het dossier aanwezig is, zodat hem *in casu* het voordeel van de twijfel wordt verleend.

Bijgevolg acht de Raad in tegenstelling tot de Commissaris-generaal dat verzoekers verklaringen voldoende overtuigend kunnen worden ingeschat. Uit het gehoorverslag blijkt een duidelijke en coherente weergave van de vervolgingsfeiten en de overwegingen van de bestreden beslissing zijn onvoldoende om een weigeringsbeslissing te schragen.

De Raad is van oordeel dat *in casu* in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging omwille van zijn politieke overtuiging bestaat, zoals deze van zijn vader die reeds erkend is als vluchteling door de Commissaris-generaal.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP